

in če ne, umrl je daleč v tujcih, ali pa pozabil mater svojo. Brez-uspešna je bila nje molitev, in zaman je gorela večna luč. Zaprl se torej, srce, molitvam, in ko gasne nádeja v tebi, čemú bi gorela luč? Toda ne, nikakor ne! Morda je že na poti preko širnega mórja — morda se zdajci odpró duri, in on — Bog nebeški, ali ni prav sedaj čula, kakor bi se nekdo bližal hiši — sedaj, sedaj — ne, nič ni! Vihar bučí, dež lije, valovi grmé . . . V taki noči se ne vrača, ko bi tudi res prišel, in vender: prav v taki noči je šel z dómi . . .

Ali gotovo, varala se ni; tanko nje uhó je čulo stopinje! Morda še pomišlja zunaj, morda se bojí stopiti pred mater — veder nasmeh se ji pokaže na velem lici — bojí se stopiti pred mater, ki ga je čakala dvajset let! . . . Glej, kakó svetlo gorí nocoj večna luč! Nji sámi je tudi tolikanj jasno v srci; toli nepopisno čustvo se giblje v njem, kakor bi — — Ne, motila se ni — glej, odpró se vrata — zdajci ugleda na pragu bradatega možá, in ta mož — okó máterino vidi dobro, ta mož, ki stoji kakor ukopán, ki gleda nánjo solznih očij — to je izgubljeni jedíneec njen! Nagovoriti ga hoče, ali duší jo v grlu; vzkliknila bi, hitela mu naproti, ali kolena se ji šibé, stemní se ji, zgrudi se brezzavestna . . .

On pa se sklone čéznjo, in bridke solze rosé nje lice! Kakó strastno poljublja ta bleda ustna, te zveste zatisnjene očí, skesan, dober sin . . . Ubožica, kakó jo je prevzela nenádejana sreča! Ali že se oživlja slabotno teló, zdajci izpregleda — »Sin!« vse nje trpljenje in vse nje veselje zvení iz tega vzklika, »sin moj!« . . . Čakala ni brezuspešno, molila ni zastonj! Ona sveta luč ljubezni máterine ni gorela zaman. Sedaj je srečna. Sedaj rada zatisne očí, ako hoče dobrotno nebó, katero ji je dalo učakati najlepši hip vsega življenja! . . .

Vihar vije ob koči, dež lije curkoma, valovi bucé . . .

Jasno gorí večna luč!

S è n.

Zdí se mi, da le sanjala
O ljubezni sem nekoč
In da nikdar ni razvnela
Duše mi ljubezni moč.

Toda niso bile sanje,
In bridkó na duš srcá
O ljubezni pokopani
Pesem, časih mi igra . . .

Cvetána.

